

”Stort hull i biologiopplæringen”

Dette er overskriften på et innlegg Martin Eggen (fra Framtiden i våre hender) har i Utdanning nr. 1/10. Som Eggen har også undertegnede biologibakgrunn, og jeg har nylig (09.11.09) deltatt på Miljøverndepartementets kurs ”Klimaklok” for lærere med bl.a. Siri Kalvig som en av kurslederne.

Det er ikke vanskelig å være enig i at det er et stort hull i biologiopplæringen i norsk skole, og dette gjelder like mye for ungdomsskolen som for videregående skole (jeg bygger på egne undersøkelser av lærebøkene som benyttes i naturfag i begge skoleslag). Eggens bekymring dreier seg for det ene om mangelfull opplæring om tap/nedbygging av naturarealer, og her kommer Eggen med en del tanker og synspunkter det ikke er vanskelig å slutte seg til. Men når det gjelder hans andre ankepunkt mot dagens biologiopplæring, nemlig behandlingen av drivhuseffekten, er det slutt på enigheten! Riktignok er jeg enig i at det er store mangler ved omtalen av dette temaet, men det er sett fra en helt annen synsvinkel enn Eggens.

Når Eggen skriver ” I våre dager er klimautfordringene og arbeidet med å redusere klimautslipp ensbetydende med miljøvern”, må jeg få minne om følgende: Miljøvern er sikring av eksistensgrunnlaget for plantene, som igjen utgjør livsgrunnlaget for dyr og mennesker på jorda. Og plantelivet er ikke *truet* av drivhuseffekten, det er *avhengig* av den og CO₂-innholdet i lufta.

Menneskenes utslipp av CO₂ blir i lærebøkene framstilt som den store trusselen for klima (og miljø!), og det hoppes elegant over at med dagens CO₂-nivå på 385 ppm (parts pr million) blir allerede 99,99 % av varmestrålene i CO₂-spekteret absorberte (etter 20m over bakken). Mao: Ytterligere CO₂-utslipp *kan* ikke føre til økt drivhuseffekt, og i den forbindelse er det fristende å referere hva Siri Kalvig sa på ”Klimaklok”-kurset jeg deltok på: ”Noen ganger stiger CO₂- innholdet før temperaturen stiger, andre ganger stiger temperaturen først”....

Under siste del av nevnte klimakurs (ca. 100 deltakere, hvorav omtrent halvparten var fra læreutdanningen ved HiO), ba jeg om ordet og hevdet at det ville være langt mer interessant for elevene om de også ble gjort kjent med argumentene for motforestillingene til det klimasynet som pr. i dag er enerådende i lærebøkene. *Ingen*, hverken av kursdeltakerne eller foreleserne, imøtegikk dette. Kanskje er det håp om at hullet i biologiundervisningen kan tettes?

Trond Vivelstad
Klimarealist